

TEORIA SPRĘŻYSTOŚCI I PLASTYCZNOŚCI

dr inż. Paweł Szeptyński

adres: p. 320 – III p. WIL

tel. 12 628 20 30

e-mail: pszeptynski@pk.edu.pl

MIARY ODKSZTAŁCENIA

MIARY ODKSZTAŁCENIA

Poznaliśmy już następujące miary deformacji:

- **gradient deformacji** – informacja o **deformacji włókien materialnych**:

$$\mathbf{F}(\mathbf{X}) = \left. \frac{\partial \mathbf{x}}{\partial \mathbf{X}} \right|_{\mathbf{x}} \quad (\text{opis materialny})$$

$$\mathbf{f}(\mathbf{x}) = \left. \frac{\partial \mathbf{X}}{\partial \mathbf{x}} \right|_{\mathbf{x}} \quad (\text{opis przestrzenny})$$

- **gradient przemieszczenia** – informacja o **deformacji włókien materialnych**:

$$\mathbf{H}(\mathbf{X}) = \left. \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{X}} \right|_{\mathbf{x}} - \mathbf{1} \quad (\text{opis materialny})$$

$$\mathbf{h}(\mathbf{x}) = \mathbf{1} - \left. \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial \mathbf{x}} \right|_{\mathbf{x}} \quad (\text{opis przestrzenny})$$

- **tensory rozciągnięcia** \mathbf{U} , \mathbf{V} – informacja o **wydłużeniu** włókien materialnych
- **tensor obrotu** \mathbf{R} – informacja o **obrocie** włókien materialnych

$$\mathbf{F} = \mathbf{R}\mathbf{U} = \mathbf{V}\mathbf{R} \quad (\text{opis materialny})$$

MIARY ODKSZTAŁCENIA

UWAGA:

Materialny gradient deformacji jest właściwy dla **opisu materialnego**, ponieważ w opisie tym **współrzędne przestrzenne są funkcjami współrzędnych materialnych** i składowe tego tensora obliczamy przez różniczkowanie związków deformacyjnych względem przyjętych zmiennych niezależnych:

$$F_{ij}(\mathbf{X}) = \left. \frac{\partial}{\partial X_j} [x_i(X_1, X_2, X_3)] \right|_{\mathbf{x}}$$

Jeśli jednak znamy związek $\mathbf{X} = \mathbf{X}(\mathbf{x})$ oraz związek odwrotny $\mathbf{x} = \mathbf{x}(\mathbf{X})$, to możemy również określić postać **materialnego gradientu deformacji w opisie przestrzennym**.

$$F_{ij}(\mathbf{x}) = F_{ij}(\mathbf{X}(\mathbf{x}))$$

To samo dotyczy wszystkich innych tensorów. Przy znajomości związków deformacyjnych **każdy można zapisać jako funkcję bądź współrzędnych materialnych (opis materialny) bądź współrzędnych przestrzennych (opis przestrzenny)**. Jest to jednak zabieg bardzo niepraktyczny.

TENSOR DEFORMACJI

Obliczmy długość liniowego elementu materialnego po deformacji w opisie materialnym, tj. próbując wyrazić go poprzez wielkości opisujące ten sam element przed deformacją:

$$|\mathbf{d}\mathbf{x}| = \sqrt{\mathbf{d}\mathbf{x} \cdot \mathbf{d}\mathbf{x}} = \sqrt{(\mathbf{d}\mathbf{x})^T \mathbf{d}\mathbf{x}} = \sqrt{(\mathbf{F}\mathbf{d}\mathbf{X})^T (\mathbf{F}\mathbf{d}\mathbf{X})} = \sqrt{(\mathbf{d}\mathbf{X})^T \mathbf{F}^T \mathbf{F} \mathbf{d}\mathbf{X}} = \sqrt{\underbrace{F_{ki} F_{kj}}_{= C_{ij}} \mathbf{d}X_i \mathbf{d}X_j} = \sqrt{C_{ij} \mathbf{d}X_i \mathbf{d}X_j}$$

Definiujemy **materialny tensor deformacji** (**prawy tensor deformacji Cauchy'ego – Greena**) następująco:

$$C_{ij} = F_{ki} F_{kj} = \frac{\partial x_k}{\partial X_i} \frac{\partial x_k}{\partial X_j} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{C} = \mathbf{F}^T \mathbf{F}$$

Po rozpisaniu:

$$C_{ij} = F_{1i} F_{1j} + F_{2i} F_{2j} + F_{3i} F_{3j} = \frac{\partial x_1}{\partial X_i} \frac{\partial x_1}{\partial X_j} + \frac{\partial x_2}{\partial X_i} \frac{\partial x_2}{\partial X_j} + \frac{\partial x_3}{\partial X_i} \frac{\partial x_3}{\partial X_j}$$

W zapisie macierzowym:

$$\begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & C_{13} \\ C_{21} & C_{22} & C_{23} \\ C_{31} & C_{32} & C_{33} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} F_{11} & F_{21} & F_{31} \\ F_{12} & F_{22} & F_{32} \\ F_{13} & F_{23} & F_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} F_{11} & F_{12} & F_{13} \\ F_{21} & F_{22} & F_{23} \\ F_{31} & F_{32} & F_{33} \end{bmatrix}$$

TENSOR DEFORMACJI

Mnożenie jest przemienne, zatem **tensor deformacji jest symetryczny**:

$$C_{ij} = \frac{\partial x_k}{\partial X_i} \frac{\partial x_k}{\partial X_j} = \frac{\partial x_k}{\partial X_j} \frac{\partial x_k}{\partial X_i} = C_{ji}$$

Znaczenie tensora deformacji można opisać następująco:

Kwadrat długości włókna po deformacji jest formą kwadratową* składowych wektora opisujących to włókno przed deformacją, a współczynnikami tej formy są składowe tensora deformacji:

$$\begin{aligned} |\mathbf{d}\mathbf{x}|^2 &= C_{ij} \mathbf{d}X_i \mathbf{d}X_j = \\ &= C_{11} \mathbf{d}X_1^2 + C_{22} \mathbf{d}X_2^2 + C_{33} \mathbf{d}X_3^2 + 2(C_{23} \mathbf{d}X_2 \mathbf{d}X_3 + C_{31} \mathbf{d}X_3 \mathbf{d}X_1 + C_{12} \mathbf{d}X_1 \mathbf{d}X_2) = \\ &= \begin{bmatrix} \mathbf{d}X_1 \\ \mathbf{d}X_2 \\ \mathbf{d}X_3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & C_{13} \\ C_{21} & C_{22} & C_{23} \\ C_{31} & C_{32} & C_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{d}X_1 \\ \mathbf{d}X_2 \\ \mathbf{d}X_3 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

***forma kwadratowa** – funkcja przypisująca wektorowi skalar, będący sumą jednomianów stopnia drugiego (składowe wektora występują tam w kwadracie lub w iloczynie dwóch pierwszych potęg składowych)

TENSOR DEFORMACJI

Korzystając z rozkładu biegunowego materialnego gradientu deformacji możemy napisać:

$$\mathbf{C} = \mathbf{F}^T \mathbf{F} = (\mathbf{R} \mathbf{U})^T (\mathbf{R} \mathbf{U}) = \mathbf{U}^T \mathbf{R}^T \mathbf{R} \mathbf{U} = \mathbf{U} \mathbf{R}^{-1} \mathbf{R} \mathbf{U} = \mathbf{U}^2$$

Tensor deformacji jest kwadratem prawego tensora rozciągnięcia (w sensie: iloczynu $\mathbf{U}\mathbf{U}=\mathbf{U}^2$).

W układzie osi własnych reprezentacja macierzowa tensora ma postać diagonalną, zatem:

$$\mathbf{U} = \begin{bmatrix} U_1 & 0 & 0 \\ 0 & U_2 & 0 \\ 0 & 0 & U_3 \end{bmatrix} \Rightarrow \mathbf{C} = \mathbf{U}^2 = \begin{bmatrix} U_1^2 & 0 & 0 \\ 0 & U_2^2 & 0 \\ 0 & 0 & U_3^2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} C_1 & 0 & 0 \\ 0 & C_2 & 0 \\ 0 & 0 & C_3 \end{bmatrix}$$

Skąd płynnie wniosek, że:

- tensory \mathbf{C} i \mathbf{U} mają te same osie własne (wektory własne)
- wartości własne \mathbf{C} są kwadratami wartości własnych \mathbf{U} .

To spostrzeżenie staje się podstawą praktycznej realizacji rachunkowej rozkładu biegunowego.

TENSOR DEFORMACJI

Obliczmy długość liniowego elementu materialnego przed deformacją w opisie przestrzennym, tj. próbując wyrazić go poprzez wielkości opisujące ten sam element po deformacji:

$$|d\mathbf{X}| = \sqrt{d\mathbf{X} \cdot d\mathbf{X}} = \sqrt{(d\mathbf{X})^T d\mathbf{X}} = \sqrt{(\mathbf{f} d\mathbf{x})^T (\mathbf{f} d\mathbf{x})} = \sqrt{(d\mathbf{x})^T \mathbf{f}^T \mathbf{f} d\mathbf{x}} = \sqrt{\underbrace{f_{ki} f_{kj}}_{= c_{ij}} dx_i dx_j} = \sqrt{c_{ij} dx_i dx_j}$$

Definiujemy **przestrzenny tensor deformacji** następująco:

$$c_{ij} = f_{ki} f_{kj} = \frac{\partial X_k}{\partial x_i} \frac{\partial X_k}{\partial x_j} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{c} = \mathbf{f}^T \mathbf{f}$$

TENSOR DEFORMACJI

W różnych zagadnieniach mechaniki ośrodków ciągłych użyteczne okazują się następujące tensory:

- materialny tensor deformacji (prawy tensor deformacji Cauchy'ego – Greena)

$$C_{ij} = F_{ki} F_{kj} = \frac{\partial x_k}{\partial X_i} \frac{\partial x_k}{\partial X_j} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{C} = \mathbf{F}^T \mathbf{F} = \mathbf{U}^2$$

opis
materialny

- lewy tensor deformacji Cauchy'ego – Greena

$$B_{ij} = F_{ik} F_{jk} = \frac{\partial x_i}{\partial X_k} \frac{\partial x_j}{\partial X_k} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{B} = \mathbf{F} \mathbf{F}^T = \mathbf{V}^2$$

opis
materialny

- przestrzenny tensor deformacji (tensor deformacji Cauchy'ego)

$$c_{ij} = f_{ki} f_{kj} = \frac{\partial X_k}{\partial x_i} \frac{\partial X_k}{\partial x_j} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{c} = \mathbf{f}^T \mathbf{f}$$

opis
przestrzenny

- tensor Fingera

$$b_{ij} = f_{ik} f_{jk} = \frac{\partial X_i}{\partial x_k} \frac{\partial X_j}{\partial x_k} \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{b} = \mathbf{f} \mathbf{f}^T$$

opis
przestrzenny

TENSOR DEFORMACJI

UWAGI:

- Gdy nie zachodzi żadna deformacja, wtedy:

$$\mathbf{F} = \mathbf{1} \quad \Rightarrow \quad \mathbf{C} = \mathbf{1}$$

$$\mathbf{f} = \mathbf{1} \quad \Rightarrow \quad \mathbf{c} = \mathbf{1}$$

- Z zależności między materialnym i przestrzennym gradientem deformacji mamy:

$$\mathbf{C}\mathbf{b} = (\mathbf{F}^T\mathbf{F})(\mathbf{f}\mathbf{f}^T) = \mathbf{F}^T \underbrace{(\mathbf{F}\mathbf{f})}_{=\mathbf{1}} \mathbf{f}^T = \mathbf{F}^T \mathbf{f}^T = \underbrace{(\mathbf{f}\mathbf{F})}_{=\mathbf{1}}^T = \mathbf{1} \quad \Rightarrow \quad \mathbf{b} = \mathbf{C}^{-1}, \quad \mathbf{C} = \mathbf{b}^{-1}$$

$$\mathbf{B}\mathbf{c} = (\mathbf{F}\mathbf{F}^T)(\mathbf{f}^T\mathbf{f}) = \mathbf{F}(\mathbf{F}^T\mathbf{f}^T)\mathbf{f} = \mathbf{F} \underbrace{(\mathbf{f}\mathbf{F})}_{=\mathbf{1}}^T \underbrace{\mathbf{f}}_{=\mathbf{1}} = \mathbf{f}\mathbf{F} = \mathbf{1} \quad \Rightarrow \quad \mathbf{c} = \mathbf{B}^{-1}, \quad \mathbf{B} = \mathbf{c}^{-1}$$

TENSOR ODKSZTAŁCENIA

Obliczmy różnicę kwadratów długości włókna po deformacji i przed deformacją:

$$|d\mathbf{x}|^2 - |d\mathbf{X}|^2$$

Dostarczy nam to **nowej miary deformacji**:

- jeśli włókno się **wydłużyło** → miara ta jest **dodatnia**
- jeśli włókno się **skrótowało** → miara ta jest **ujemna**
- jeśli włókno **nie zmieniło długości** → miara ta jest **zerowa**

Miarę tę nazywać będziemy **odkształceniem**.

TENSOR ODKSZTAŁCENIA

W opisie materialnym:

$$\begin{aligned}
 |d\mathbf{x}|^2 - |d\mathbf{X}|^2 &= dx_i dx_i - dX_i dX_i = C_{ij} dX_i dX_j - \delta_{ij} dX_i dX_j = \\
 &= (C_{ij} - \delta_{ij}) dX_i dX_j = 2 \cdot \underbrace{\frac{C_{ij} - \delta_{ij}}{2}}_{= E_{ij}} dX_i dX_j = 2 E_{ij} dX_i dX_j
 \end{aligned}$$

Materialny tensor odkształcenia (tensor odkształcenia Greena – de Saint-Venanta, tensor odkształcenia Greena – Lagrange'a) definiujemy następująco:

$$E_{ij} = \frac{1}{2}(C_{ij} - \delta_{ij}) \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{E} = \frac{1}{2}(\mathbf{C} - \mathbf{1})$$

UWAGI:

- tensor odkształcenia jest **symetryczny**: $E_{ij} = E_{ji}$
- przy **braku deformacji**, tensor odkształcenia jest **tensorem zerowym**: $\mathbf{F} = \mathbf{1} \Rightarrow \mathbf{C} = \mathbf{1} \Rightarrow \mathbf{E} = \mathbf{0}$

TENSOR ODKSZTAŁCENIA

W opisie przestrzennym:

$$\begin{aligned} |d\mathbf{x}|^2 - |d\mathbf{X}|^2 &= dx_i dx_i - dX_i dX_i = \delta_{ij} dx_i dx_j - c_{ij} dx_i dx_j = \\ &= (\delta_{ij} - c_{ij}) dx_i dx_j = 2 \cdot \underbrace{\frac{\delta_{ij} - c_{ij}}{2}}_{= e_{ij}} dx_i dx_j = 2e_{ij} dx_i dx_j \end{aligned}$$

Przestrzenny tensor odkształcenia (tensor odkształcenia Almansiego – Hamela) definiujemy następująco:

$$e_{ij} = \frac{1}{2}(\delta_{ij} - c_{ij}) \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{e} = \frac{1}{2}(\mathbf{1} - \mathbf{c})$$

UWAGI:

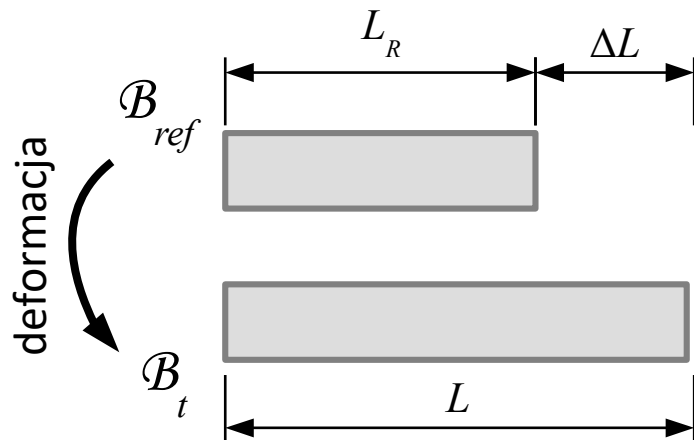
- tensor odkształcenia jest **symetryczny**: $e_{ij} = e_{ji}$
- przy **braku deformacji**, tensor odkształcenia jest **tensorem zerowym**: $\mathbf{f} = \mathbf{1} \Rightarrow \mathbf{c} = \mathbf{1} \Rightarrow \mathbf{e} = \mathbf{0}$

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE JEDNOIMIENNE – WYDŁUŻENIA WZGLĘDNE

Rozciągnięciem nazywamy stosunek długości po deformacji do długości początkowej.

Wydłużeniem względnym nazywamy stosunek przyrostu długości do długości początkowej

$$\lambda = \frac{L}{L_R} \quad - \text{rozciągnięcie}$$

$$\varepsilon = \frac{\Delta L}{L_R} \quad - \text{wydłużenie względne}$$

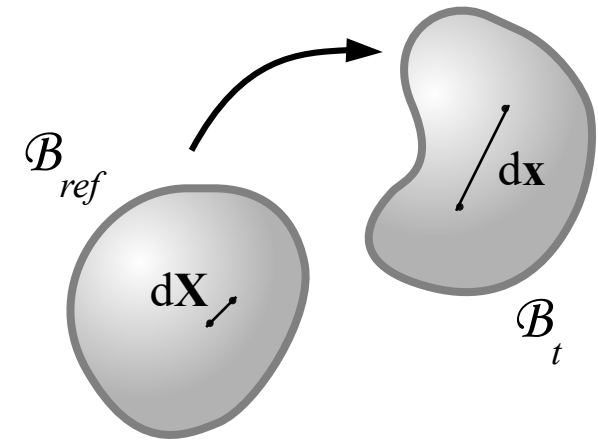
$$\lambda = 1 + \varepsilon$$

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE JEDNOIMIENNE – WYDŁUŻENIA WZGLĘDNE

Rozważmy włókno, które przed deformacją było równoległe do osi X_1 :

- włókno materialne: $d\mathbf{X} = [dX_1 ; 0 ; 0]$
- długość przed deformacją: $|d\mathbf{X}| = dX_1$
- długość po deformacji: $|d\mathbf{x}| = \sqrt{C_{ij}dX_i dX_j} = \sqrt{C_{11}}dX_1$
- wydłużenie względne: $\varepsilon_1 = \frac{|d\mathbf{x}| - |d\mathbf{X}|}{|d\mathbf{X}|} = \sqrt{C_{11}} - 1 = \sqrt{2E_{11} + 1} - 1$

$$\varepsilon_1 = \sqrt{2E_{11} + 1} - 1$$

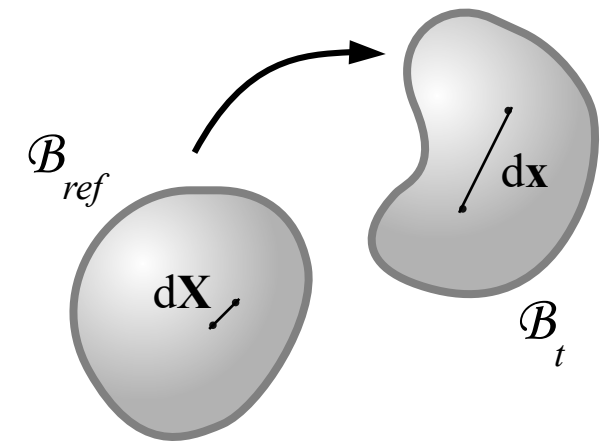
Wydłużenia względne włókien równoległych do i -tej osi przyjętego układu współrzędnych zależą wyłącznie od składowej jednoimiennej E_{ii} (nie sumować wzgl. i) tensora odkształcenia.

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE JEDNOIMIENNE – WYDŁUŻENIA WZGLĘDNE

Jeśli **odkształcenie jest małe** to otrzymaną zależność możemy rozwinąć w **szereg Taylora** w otoczeniu $E_{11} = 0$

$$\varepsilon_1 = \sqrt{2E_{11} + 1} - 1 = E_{11} - \frac{E_{11}^2}{2} + \frac{E_{11}^3}{2} + \dots \approx E_{11}$$

A zatem:

$$\varepsilon_1 \approx E_{11}$$

Jeśli deformacja jest mała, to jednoimienne składowe tensora odkształcenia są w przybliżeniu równe wydłużeniom względnym włókien równoległych do odpowiedniej osi układu współrzędnych

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE RÓŻNOIMIENNE – ZMIANA KĄTA

Kąt między dwoma wektorami o znanych długościach można obliczyć za pomocą ich iloczynu skalarnego:

$$\mathbf{a} \cdot \mathbf{b} = |\mathbf{a}| |\mathbf{b}| \cos \angle(\mathbf{a}; \mathbf{b})$$

Cosinus kąta między dwoma zdeformowanymi włóknami można obliczyć następująco:

$$\cos \phi_{12} = \frac{d\mathbf{x}^{(1)} \cdot d\mathbf{x}^{(2)}}{|d\mathbf{x}^{(1)}| |d\mathbf{x}^{(2)}|}$$

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE RÓŻNOIMIENNE – ZMIANA KĄTA

Rozważmy dwa włókna, z który jedno było przed deformacją równoległe do osi X_1 , a drugie do X_2 :

- włókna materialne **przed deformacją**:

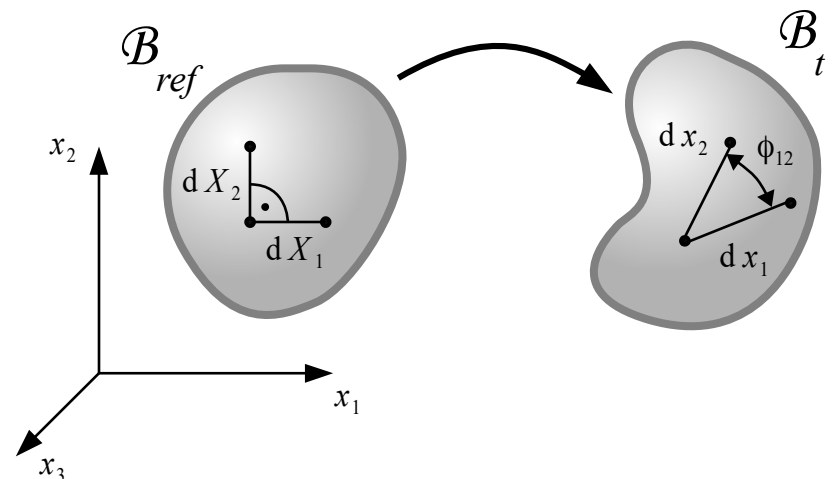
$$d\mathbf{X}^{(1)} = [dX_1 ; 0 ; 0]$$

$$d\mathbf{X}^{(2)} = [0 ; dX_2 ; 0]$$

- włókna materialne **po deformacji**:

$$d\mathbf{x}^{(1)} = \mathbf{F} d\mathbf{X}^{(1)} = dX_1 [F_{11} ; F_{21} ; F_{31}]$$

$$d\mathbf{x}^{(2)} = \mathbf{F} d\mathbf{X}^{(2)} = dX_2 [F_{12} ; F_{22} ; F_{32}]$$

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE RÓŻNOIMIENNE – ZMIANA KĄTA

Cosinus kąta między włóknami zdeformowanymi:

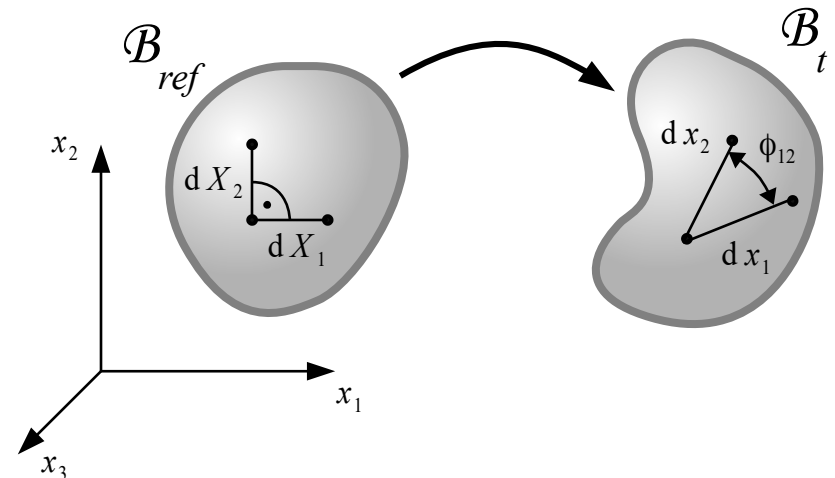
$$\cos \phi_{12} = \frac{\mathbf{d}\mathbf{x}^{(1)} \cdot \mathbf{d}\mathbf{x}^{(2)}}{|\mathbf{d}\mathbf{x}^{(1)}| |\mathbf{d}\mathbf{x}^{(2)}|} = \frac{dX_1 dX_2 (F_{11} F_{12} + F_{21} F_{22} + F_{31} F_{32})}{dX_1 \sqrt{F_{11}^2 + F_{21}^2 + F_{31}^2} \cdot dX_2 \sqrt{F_{12}^2 + F_{22}^2 + F_{32}^2}}$$

Wykorzystajmy definicję tensora deformacji:

$$C_{ij} = F_{ki} F_{kj} = F_{1i} F_{1j} + F_{2i} F_{2j} + F_{3i} F_{3j}$$

Możemy zatem napisać:

$$\cos \phi_{12} = \frac{C_{12}}{\sqrt{C_{11}} \cdot \sqrt{C_{22}}} = \frac{2E_{12}}{\sqrt{(2E_{11}+1)(2E_{22}+1)}}$$

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE RÓŻNOIMIENNE – ZMIANA KĄTA

Zdefiniujmy **kąt**, o jaki zmieni się w wyniku deformacji kąt prosty między dwoma włóknami (które przed deformacją były prostopadłe):

$$\gamma_{12} = \alpha_{12} + \beta_{12} = 90^\circ - \phi_{12}$$

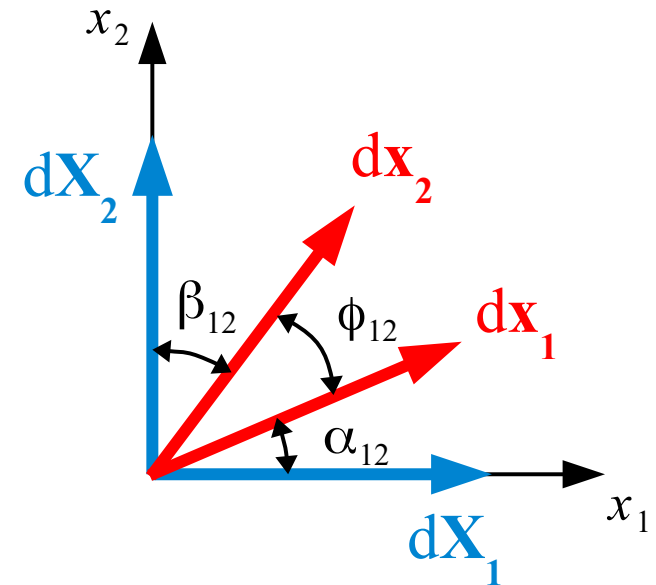
Z zależności trygonometrycznych mamy:

$$\cos \phi_{12} = \cos(90^\circ - \gamma_{12}) = \sin \gamma_{12}$$

zatem:

$$\sin \gamma_{12} = \frac{2 E_{12}}{\sqrt{(2 E_{11} + 1)(2 E_{22} + 1)}}$$

Sinus zmiany kąta między dwoma pierwotnie prostopadłymi włóknami równoległymi do osi X_i oraz X_j przyjętego układu współrzędnych zależy od składowej różnoimiennej E_{ij} tensora odkształcenia.

INTERPRETACJA SKŁADOWYCH TENSORA ODKSZTAŁCENIA

SKŁADOWE RÓŻNOIMIENNE – ZMIANA KĄTA

Zależność

$$\sin \gamma_{12} = \frac{2 E_{12}}{\sqrt{(2 E_{11} + 1)(2 E_{22} + 1)}}$$

Możemy interpretować jako zależną od 4 zmiennych. Jeśli deformacja jest mała, to każda z tych zmiennych jest bliska 0, i w otoczeniu takiego punktu obie strony tej zależności możemy rozwinąć w szereg Taylora. Uwzględniając tylko wyrazy 1 stopnia, mamy:

$$\left. \begin{aligned} \sin \gamma_{12} &= \gamma_{12} + \dots \\ \frac{2 E_{12}}{\sqrt{(2 E_{11} + 1)(2 E_{22} + 1)}} &= 2 E_{12} + \dots \end{aligned} \right\} \Rightarrow \gamma_{12} \approx 2 E_{12}$$

Zatem dla małych deformacji:

$$E_{12} \approx \frac{\gamma_{12}}{2}$$

Dla małych deformacji składowe różnoimienne tensora odkształcenia są w przybliżeniu równe połowie zmiany kąta między dwoma pierwotnie prostokątnymi włóknami.

ZWIĄZKI GEOMETRYCZNE

ZWIĄZKI GEOMETRYCZNE

Związkami geometrycznymi (kinematycznymi) nazywamy związki między składowymi tensora odkształcenia a składowymi wektora przemieszczenia.

- Tensor odkształcenia możemy wyrazić przez tensor deformacji: $E_{ij} = \frac{1}{2}(C_{ij} - \delta_{ij})$
- Tensor deformacji możemy wyrazić przez gradient deformacji: $C_{ij} = F_{ki} F_{kj}$
- Gradient deformacji możemy wyrazić przez gradient przemieszczenia: $F_{ij} = \frac{\partial u_i}{\partial X_j} + \delta_{ij}$

$$\begin{aligned}
 E_{ij} &= \frac{1}{2}(C_{ij} - \delta_{ij}) = \frac{1}{2}(F_{ki} F_{kj} - \delta_{ij}) = \frac{1}{2}[(u_{k,i} + \delta_{ki})(u_{k,j} + \delta_{kj}) - \delta_{ij}] = \\
 &= \frac{1}{2}[u_{k,i} \delta_{kj} + u_{k,j} \delta_{ki} + u_{k,i} u_{k,j} + \delta_{ki} \delta_{kj} - \delta_{ij}] = \frac{1}{2}[u_{j,i} + u_{i,j} + u_{k,i} u_{k,j} + \delta_{ij} - \delta_{ij}] = \\
 &= \frac{1}{2}[u_{i,j} + u_{j,i} + u_{k,i} u_{k,j}]
 \end{aligned}$$

$$E_{ij} = \frac{1}{2}(u_{i,j} + u_{j,i} + u_{k,i} u_{k,j}) \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{E} = \frac{1}{2}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T + \mathbf{H}^T \mathbf{H})$$

ZWIĄZKI GEOMETRYCZNE

Związki geometryczne to **nieliniowe związki różniczkowe** między składowymi tensora odkształcenia i składowymi wektora przemieszczenia:

$$\begin{aligned}
 E_{11} &= \frac{1}{2} \left[2 \frac{\partial u_1}{\partial X_1} + \left(\frac{\partial u_1}{\partial X_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_2}{\partial X_1} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_3}{\partial X_1} \right)^2 \right] \\
 E_{22} &= \frac{1}{2} \left[2 \frac{\partial u_2}{\partial X_2} + \left(\frac{\partial u_1}{\partial X_2} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_2}{\partial X_2} \right)^2 + \left(\frac{\partial u_3}{\partial X_2} \right)^2 \right] \\
 &\quad \dots \\
 E_{12} &= \frac{1}{2} \left[\frac{\partial u_1}{\partial X_2} + \frac{\partial u_2}{\partial X_1} + \frac{\partial u_1}{\partial X_1} \frac{\partial u_1}{\partial X_2} + \frac{\partial u_2}{\partial X_1} \frac{\partial u_2}{\partial X_2} + \frac{\partial u_3}{\partial X_1} \frac{\partial u_3}{\partial X_2} \right]
 \end{aligned}$$

Układy nieliniowych równań różniczkowych cząstkowych są trudne...

Bardzo trudne...

Trzeba będzie coś z tym zrobić.

ZWIĄZKI GEOMETRYCZNE

Podobne rozważania można przeprowadzić w opisie przestrzennym

- Tensor odkształcenia możemy wyrazić przez tensor deformacji: $e_{ij} = \frac{1}{2}(\delta_{ij} - c_{ij})$
- Tensor deformacji możemy wyrazić przez gradient deformacji: $c_{ij} = f_{ki} f_{kj}$
- Gradient deformacji możemy wyrazić przez gradient przemieszczenia: $f_{ij} = \delta_{ij} - \frac{\partial u_i}{\partial x_j}$

$$\begin{aligned} e_{ij} &= \frac{1}{2}(\delta_{ij} - c_{ij}) = \frac{1}{2}(\delta_{ij} - f_{ki} f_{kj}) = \frac{1}{2}[\delta_{ij} - (\delta_{ki} - u_{k,i})(\delta_{kj} - u_{k,j})] = \\ &= \frac{1}{2}[u_{k,i} \delta_{kj} + u_{k,j} \delta_{ki} - u_{k,i} u_{k,j} - \delta_{ki} \delta_{kj} + \delta_{ij}] = \frac{1}{2}[u_{j,i} + u_{i,j} - u_{k,i} u_{k,j} - \delta_{ij} + \delta_{ij}] \\ &= \frac{1}{2}[u_{i,j} + u_{j,i} - u_{k,i} u_{k,j}] \end{aligned}$$

$$e_{ij} = \frac{1}{2}(u_{i,j} + u_{j,i} - u_{k,i} u_{k,j}) \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{e} = \frac{1}{2}(\mathbf{h} + \mathbf{h}^T - \mathbf{h}^T \mathbf{h})$$

UWAGA: w opisie **materialnym**: $u_{i,j} = \frac{\partial u_i}{\partial X_j}$ w opisie **przestrzennym**: $u_{i,j} = \frac{\partial u_i}{\partial x_j}$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I ELEMENTÓW SKOŃCZONYCH

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

Długość różniczkowego elementu liniowego

- przed deformacją: $d L_R = |d \mathbf{X}| = \sqrt{d X_i d X_i}$
- po deformacji: $d L = |d \mathbf{x}| = \sqrt{d x_i d x_i} = \sqrt{C_{ij} d X_i d X_j} = \frac{\sqrt{C_{ij} d X_i d X_j}}{\sqrt{d X_k d X_k}} d L_R$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICzkOWYCH I SKOŃCZONYCH

Długość **krzywej materialnej** (skończonego włókna materialnego), która w opisie materialnym dana jest równaniami parametrycznymi:

$$K_{ref}: \begin{cases} X_1 = X_1(\lambda) \\ X_2 = X_2(\lambda) \\ X_3 = X_3(\lambda) \end{cases}$$

- przed deformacją:

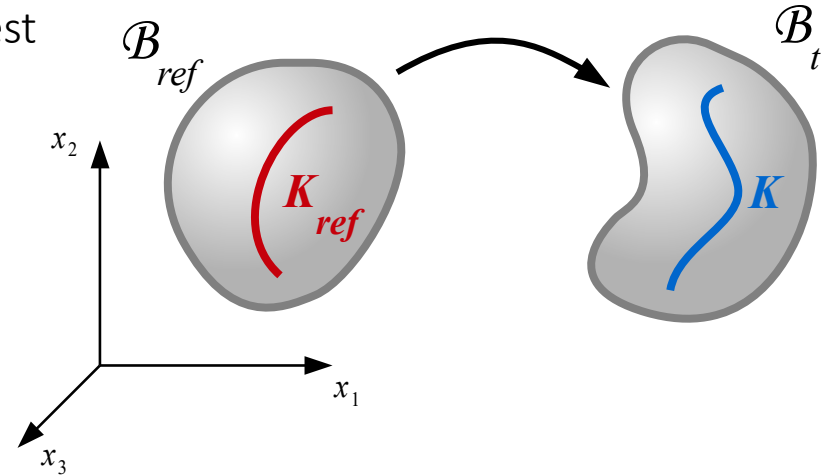
$$L_R = \int_{K_{ref}} dL_R = \int_{K_{ref}} \sqrt{dX_i dX_i} = \int_{\lambda_0}^{\lambda_1} \sqrt{\frac{dX_i}{d\lambda} \frac{dX_i}{d\lambda}} d\lambda$$

całkowanie w \mathcal{B}_{ref}

- po deformacji:

$$L = \int_K dL = \int_K \sqrt{dx_i dx_i} = \int_{K_{ref}} \sqrt{C_{ij} dX_i dX_j} = \int_{\lambda_0}^{\lambda_1} \sqrt{C_{ij} \frac{dX_i}{d\lambda} \frac{dX_j}{d\lambda}} d\lambda$$

całkowanie w \mathcal{B}_t całkowanie w \mathcal{B}_{ref}

Konfiguracja odniesienia jest często „łatwiejsza” do całkowania, a przy tym stała.

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

Objętość różniczkowego elementu objętościowego (bryłowego) przybliżamy objętością nieskończenie małego równoległoscianu, którego krawędzie zadane są 3 niewspółpłaszczyznowymi włóknami materialnymi – jest ona równa iloczynowi mieszanemu wektorów reprezentujących te włókna:

- przed deformacją:

$$dV_R = [d\mathbf{X}, d\mathbf{Y}, d\mathbf{Z}] = (d\mathbf{X} \times d\mathbf{Y}) \cdot d\mathbf{Z}$$

- po deformacji:

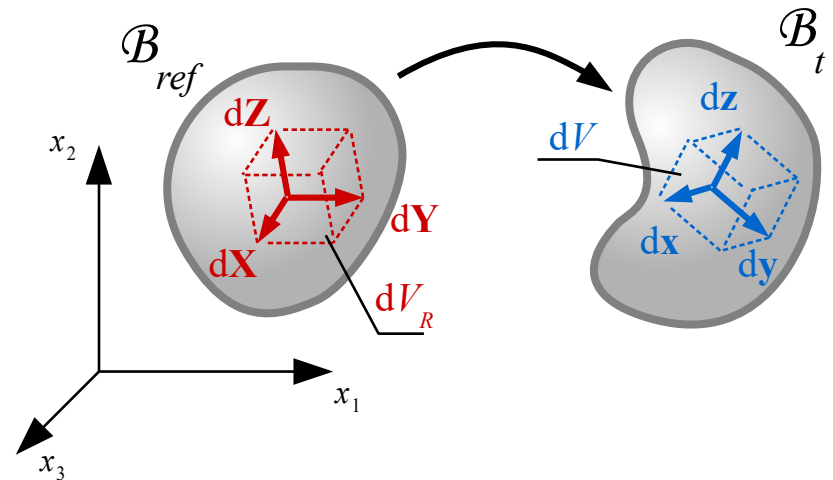
$$dV = [d\mathbf{x}, d\mathbf{y}, d\mathbf{z}] = (d\mathbf{x} \times d\mathbf{y}) \cdot d\mathbf{z}$$

$$= ((\mathbf{F} \cdot d\mathbf{X}) \times (\mathbf{F} \cdot d\mathbf{Y})) \cdot (\mathbf{F} \cdot d\mathbf{Z}) =$$

$$= \det \mathbf{F} (d\mathbf{X} \times d\mathbf{Y}) \cdot d\mathbf{Z} = J dV_R$$

⇒

$$dV = J dV_R$$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

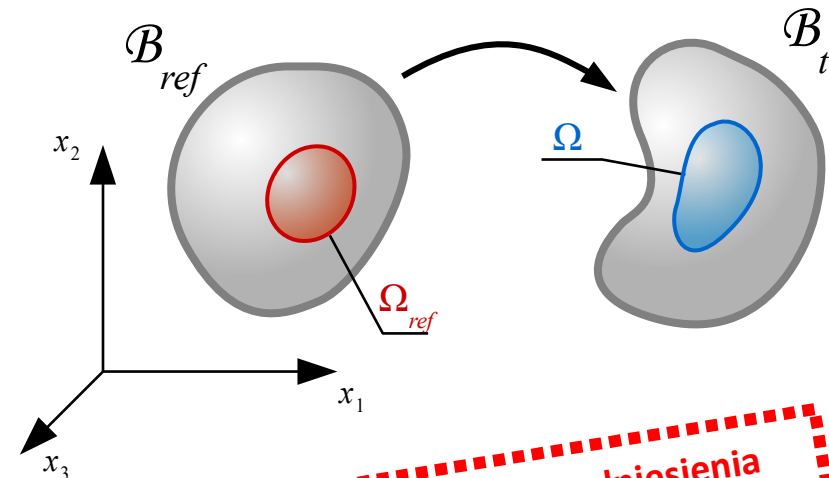
Objętość skończonego podobszaru Ω konfiguracji ciała:

- przed deformacją:

$$V_R = \underbrace{\iiint_{\Omega_{ref}} dV_R}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_{ref}}$$

- po deformacji:

$$V = \underbrace{\iiint_{\Omega} dV}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_t} = \underbrace{\iiint_{\Omega_{ref}} J dV_R}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_{ref}}$$

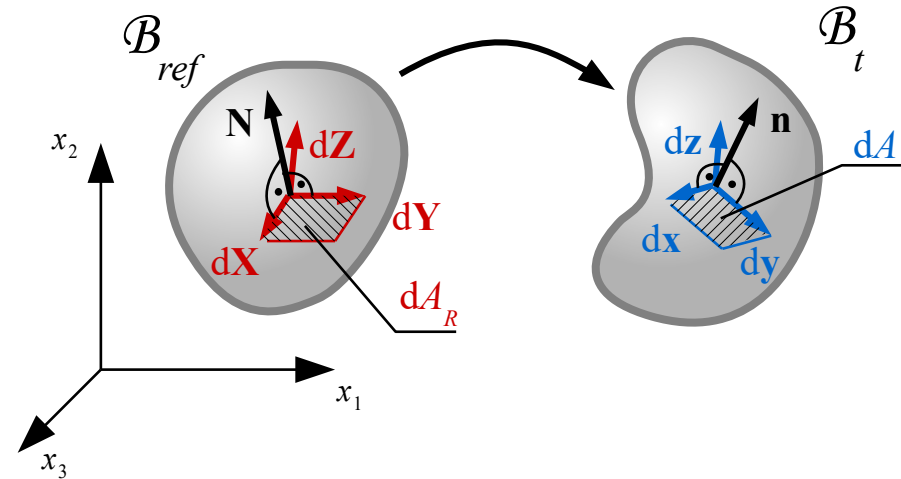
Konfiguracja odniesienia jest często „łatwiejsza” do całkowania, a przy tym stała.

UWAGI:

- **Jakobian** jest funkcją \mathbf{X} i jest **miarą lokalnej zmiany objętości** („w punkcie \mathbf{X} ”) w wyniku deformacji.
- $J = 0$ oznacza „znikanie cząstek”
- $J < 0$ oznacza, że obszar w wyniku deformacji jest „wywleczony na lewą stronę”

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

Pole powierzchni różniczkowego elementu powierzchniowego przybliżamy polem powierzchni nieskończenie małego równoległoboku, którego krawędzie zadane są 2 niewspółliniowymi włóknami materialnymi – jest ono liczbowo równe długości iloczynu wektorowego wektorów reprezentujących te włókna. Uwzględnijmy to w zależności wiążącej objętości elementów bryłowych. **Iloczyn mieszany** jest złożeniem iloczynu wektorowego i iloczynu skalarnego:

- przed deformacją: $dV_R = [d\mathbf{X}, d\mathbf{Y}, d\mathbf{Z}] = (d\mathbf{X} \times d\mathbf{Y}) \cdot d\mathbf{Z} = dA_R \mathbf{N} \cdot d\mathbf{Z} \quad |\mathbf{N}| = 1$

- po deformacji: $dV = [d\mathbf{x}, d\mathbf{y}, d\mathbf{z}] = (d\mathbf{x} \times d\mathbf{y}) \cdot d\mathbf{z} = dA \mathbf{n} \cdot d\mathbf{z} \quad |\mathbf{n}| = 1$

$$dV = J dV_R \quad \Rightarrow \quad dA \mathbf{n} \cdot d\mathbf{z} = J dA_R \mathbf{N} \cdot d\mathbf{Z}$$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

$$d A \mathbf{n} \cdot d \mathbf{z} = J d A_R \mathbf{N} \cdot d \mathbf{Z}$$

Włókno $d\mathbf{z}$ wyrażamy przez $d\mathbf{Z}$ i gradient deformacji

$$d A \mathbf{n} \cdot \mathbf{F} d \mathbf{Z} = J d A_R \mathbf{N} \cdot d \mathbf{Z}$$

W zapisie wskaźnikowym łatwiej zauważyć, że obydwie strony równania można interpretować jako pewne odwzorowania liniowe działające na wektor $d\mathbf{Z}$:

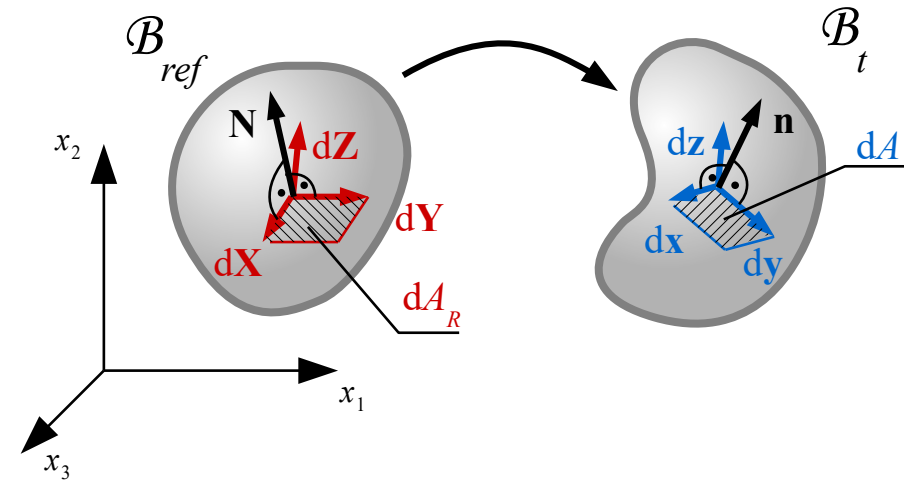
$$(d A n_j F_{ji}) dZ_i = (J d A_R N_i) dZ_i$$

Związek ten ma zachodzić dla dowolnego $d\mathbf{Z}$, zatem odpowiednie operatory liniowe muszą być równe:

$$d A \mathbf{n} \mathbf{F} = J d A_R \mathbf{N}$$

Po przemnożeniu przez \mathbf{F}^{-1} otrzymujemy **wzór Nansona**:

$$d A \mathbf{n} = J d A_R \mathbf{N} \mathbf{F}^{-1}$$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICZKOWYCH I SKOŃCZONYCH

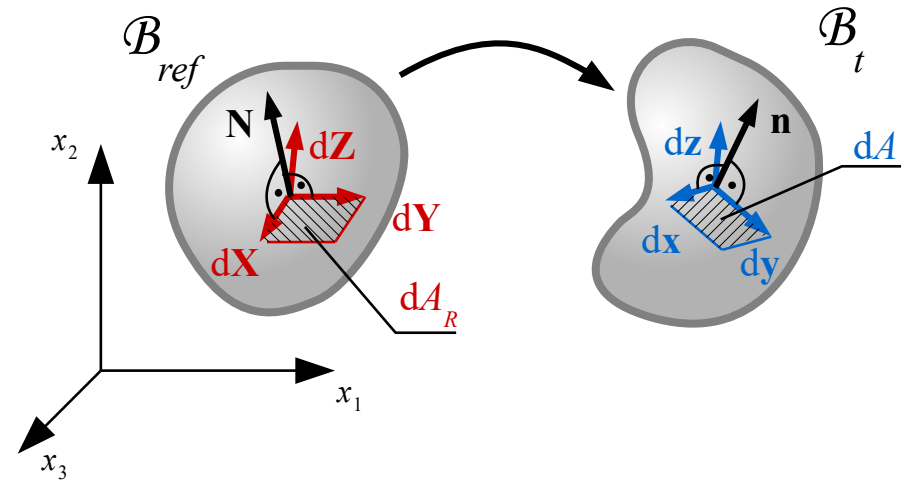
Wzór Nansona jest równością dwóch wektorów:

$$d A \mathbf{n} = J d A_R \mathbf{N} \mathbf{F}^{-1}$$

W szczególności muszą mieć one równe długości:

$$|d A \mathbf{n}| = |J d A_R \mathbf{N} \mathbf{F}^{-1}|$$

$$d A |\mathbf{n}| = J d A_R |\mathbf{N} \mathbf{F}^{-1}|$$

Wektor normalny z założenia jest jednostkowy, tj. $|\mathbf{n}| = 1$, otrzymujemy zatem **związek między wielkością różniczkowego elementu powierzchniowego przed deformacją i po deformacji**:

$$d A = J |\mathbf{N} \mathbf{F}^{-1}| d A_R$$

DEFORMACJA ELEMENTÓW RÓŻNICzkOWYCH I SKOŃCZONYCH

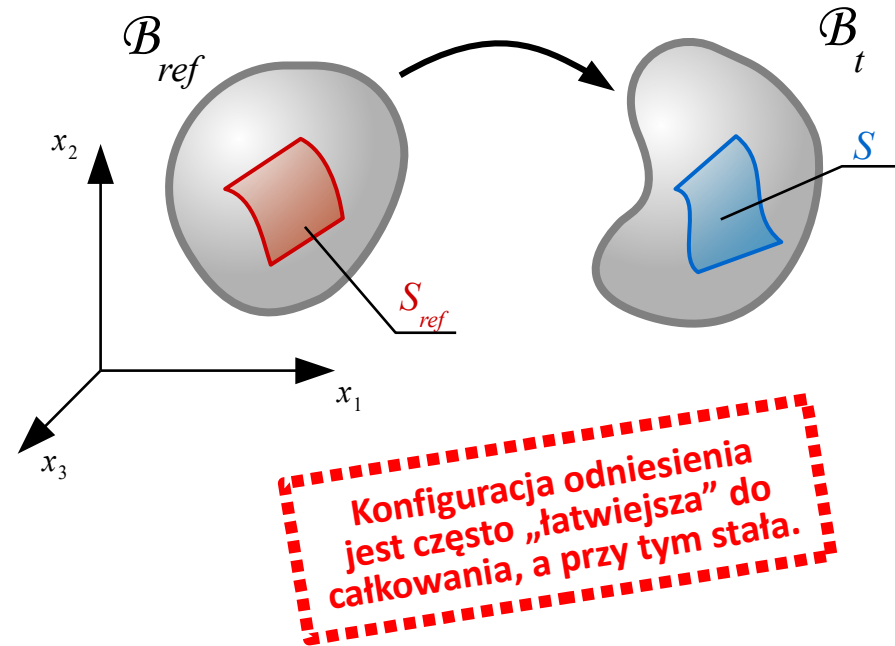
Pole powierzchni skończonego powierzchni S zawartej w konfiguracji ciała:

- przed deformacją:

$$A_R = \underbrace{\iint_{S_{ref}} dA_R}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_{ref}}$$

- po deformacji:

$$A = \underbrace{\iint_S dA}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_t} = \underbrace{\iint_{S_{ref}} J |\mathbf{N}\mathbf{F}^{-1}| dA_R}_{\text{całkowanie w } \mathcal{B}_{ref}}$$

TEORIA MAŁYCH ODKSZTAŁCEŃ

TEORIA MAŁYCH ODKSZTAŁCEŃ

Pokazaliśmy, że dla małych deformacji:

- **jednoimienne** składowe tensora odkształcenia są miarą **wydłużenia względnego** włókien
- **różnoimienne** składowe tensora odkształcenia są miarą **zmiany kąta** między włóknami

Jeśli pochodne przemieszczeń (przyrosty przemieszczeń, odkształcenia) są małe, tj. $u_{i,j} \ll 1$, wtedy związki geometryczne można uprościć:

$$E_{ij} = \frac{1}{2}(u_{i,j} + u_{j,i} + u_{k,i}u_{k,j}) \approx \frac{1}{2}(u_{i,j} + u_{j,i}) = \varepsilon_{ij}$$

$$\mathbf{E} = \frac{1}{2}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T + \mathbf{H}^T \mathbf{H}) \approx \frac{1}{2}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T) = \boldsymbol{\varepsilon}$$

Tensor $\boldsymbol{\varepsilon}$, będący **symetryczną częścią gradientu przemieszczenia**, nazywamy **tensorem małych odkształceń Cauchy'ego**. Jego związek z pochodnymi przemieszczeń określamy mianem **związków geometrycznych (kinematycznych) Cauchy'ego**.

TEORIA MAŁYCH ODKSZTAŁCEŃ

Miary małych odkształceń:

- **tensor małych odkształceń** (symetryczna część gradientu przemieszczenia):

$$\underbrace{\varepsilon_{ij} = \frac{1}{2}(u_{i,j} + u_{j,i})}_{\text{związki geometryczne Cauchy'ego}} \Leftrightarrow \boldsymbol{\varepsilon} = \frac{1}{2}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T) \quad \boldsymbol{\varepsilon}^T = \boldsymbol{\varepsilon}$$

- **tensor małych obrotów** (antysymetryczna część gradientu przemieszczenia):

$$\omega_{ij} = \frac{1}{2}(u_{i,j} - u_{j,i}) \Leftrightarrow \boldsymbol{\omega} = \frac{1}{2}(\mathbf{H} - \mathbf{H}^T) \quad \boldsymbol{\omega}^T = -\boldsymbol{\omega}$$

Rozkład gradientu przemieszczenia na część symetryczną i antysymetryczną: $\mathbf{H} = \boldsymbol{\varepsilon} + \boldsymbol{\omega}$

Tensor odkształcenia (duże odkształcenia) można zapisać w następującej postaci:

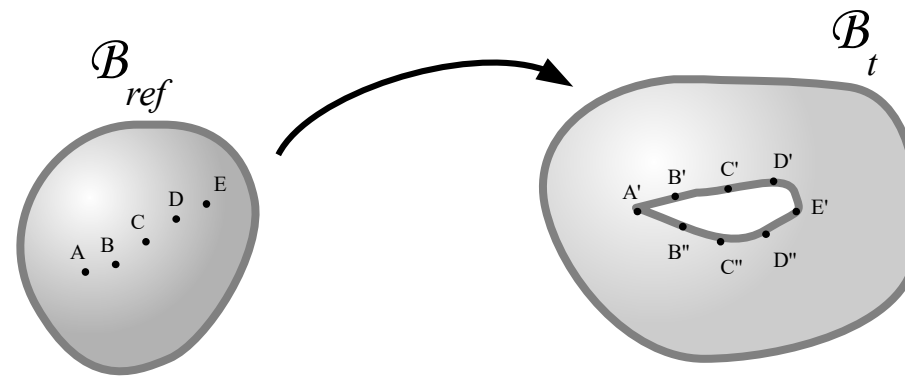
$$\mathbf{E} = \frac{1}{2}(\mathbf{H} + \mathbf{H}^T + \mathbf{H}^T \cdot \mathbf{H}) = \boldsymbol{\varepsilon} + \frac{1}{2}(\boldsymbol{\varepsilon} + \boldsymbol{\omega})^T(\boldsymbol{\varepsilon} + \boldsymbol{\omega})$$

WARUNKI NIEROZDZIELNOŚCI ODKSZTAŁCEŃ

WARUNKI NIEROZDZIELNOŚCI ODKSZTAŁCEŃ

Nieliniowe **związki geometryczne** stanowią układ 6 nieliniowych równań różniczkowych cząstkowych, w których dla znanych odkształceń występują 3 nieznanne składowe wektora przemieszczenia.

W ogólności taki układ jest „nadokreślony” (więcej równań niż niewiadomych) i **nie zawsze ma jednoznaczne rozwiązanie**. Może się zdarzyć, że układ taki nie ma rozwiązań lub ma ich kilka. W tym drugim przypadku mogłoby dojść do „rozdwojenia” przemieszczeń dla zadanych odkształceń:

Warunki, które zapewniają **całkowalność** związków geometrycznych, nazywamy **warunkami nierozdzielności (zgodności) odkształceń**.

WARUNKI NIEROZDZIELNOŚCI ODKSZTAŁCEŃ

Dowód jest dość złożony, ale można pokazać, że warunki te są następujące:

- teoria dużych odkształceń

$$\nabla_{\mathbf{x}} \times \mathbf{F} = \mathbf{0} \quad \Leftrightarrow \quad \epsilon_{pqi} F_{jq, p} = 0$$

$$\begin{array}{ccc} \frac{\partial F_{13}}{\partial X_2} - \frac{\partial F_{12}}{\partial X_3} = 0 & \frac{\partial F_{23}}{\partial X_2} - \frac{\partial F_{22}}{\partial X_3} = 0 & \frac{\partial F_{33}}{\partial X_2} - \frac{\partial F_{32}}{\partial X_3} = 0 \\ \frac{\partial F_{11}}{\partial X_3} - \frac{\partial F_{13}}{\partial X_1} = 0 & \frac{\partial F_{21}}{\partial X_3} - \frac{\partial F_{23}}{\partial X_1} = 0 & \frac{\partial F_{31}}{\partial X_3} - \frac{\partial F_{33}}{\partial X_1} = 0 \\ \frac{\partial F_{12}}{\partial X_1} - \frac{\partial F_{11}}{\partial X_2} = 0 & \frac{\partial F_{22}}{\partial X_1} - \frac{\partial F_{21}}{\partial X_2} = 0 & \frac{\partial F_{32}}{\partial X_1} - \frac{\partial F_{31}}{\partial X_2} = 0 \end{array}$$

- teoria małych odkształceń

$$\nabla_{\mathbf{x}} \times (\nabla_{\mathbf{x}} \times \boldsymbol{\varepsilon}) = \mathbf{0} \quad \Leftrightarrow \quad \epsilon_{pri} \epsilon_{qsj} \varepsilon_{pq, rs} = 0$$

$$\begin{array}{ccc} \frac{\partial^2 \varepsilon_{22}}{\partial X_3^2} - 2 \frac{\partial^2 \varepsilon_{23}}{\partial X_2 \partial X_3} + \frac{\partial^2 \varepsilon_{33}}{\partial X_2^2} = 0 & \frac{\partial^2 \varepsilon_{11}}{\partial X_2 \partial X_3} - \frac{\partial}{\partial X_1} \left[-\frac{\partial \varepsilon_{23}}{\partial X_1} + \frac{\partial \varepsilon_{31}}{\partial X_2} + \frac{\partial \varepsilon_{12}}{\partial X_3} \right] = 0 \\ \frac{\partial^2 \varepsilon_{33}}{\partial X_1^2} - 2 \frac{\partial^2 \varepsilon_{31}}{\partial X_3 \partial X_1} + \frac{\partial^2 \varepsilon_{11}}{\partial X_3^2} = 0 & \frac{\partial^2 \varepsilon_{22}}{\partial X_3 \partial X_1} - \frac{\partial}{\partial X_2} \left[\frac{\partial \varepsilon_{23}}{\partial X_1} - \frac{\partial \varepsilon_{31}}{\partial X_2} + \frac{\partial \varepsilon_{12}}{\partial X_3} \right] = 0 \\ \frac{\partial^2 \varepsilon_{11}}{\partial X_2^2} - 2 \frac{\partial^2 \varepsilon_{12}}{\partial X_1 \partial X_2} + \frac{\partial^2 \varepsilon_{22}}{\partial X_1^2} = 0 & \frac{\partial^2 \varepsilon_{33}}{\partial X_1 \partial X_2} - \frac{\partial}{\partial X_3} \left[\frac{\partial \varepsilon_{23}}{\partial X_1} + \frac{\partial \varepsilon_{31}}{\partial X_2} - \frac{\partial \varepsilon_{12}}{\partial X_3} \right] = 0 \end{array}$$

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ